

Våra olympiader

De senaste hundra åren har vi skapat olika fredsprojekt. Det senaste är EU som skall få oss att prata med varandra istället för att kriga. Så också den olympiska idén som handlar om förbrödning genom den kamp som sporten skapar. De olympiska ringarna går in i varandra för att visa hur vi hör ihop i den olympiska familjen. Nu är det väl så att syskon måste gnabbas för att bevisa sin samhörighet och gnabbet tycks ha blivit ett adelsmärke för vår tid.

Vad vi har upplevt är att våra fredsprojekt allt mer börjar handla om annat än själva ursprungsidén. Något smyger sig på och in i sammanhang som kokas ihop till något grumligt vilket lägger sig som en hinna över familjefriden. Två veckor innan själva olympiaden började, så startade en annan tävlan. Jag kallar den för Åsiktsolympiaden. En tävlan där Sverige garanterat tar hem guld i alla tänkbara grenar. Massmedia matar oss med hemskheter om den ryska björnen och vi vet allt om maffian, vodkaluktande alkoholister, korruptionen, våldet, propagandan och manipulationerna, oligarkerna, barnmisshandel och inhuman kriminalvård och vad mer kan tänkas? Allt detta skall projiceras på måltavlan Putin och som president skall väl han vara som Gud? Fixa allt vilket han bevisligen inte har lyckats med.

Tacka vet vi Sverige. Här bor tryggheten mellan röda stugor, solsken, en liten sjö och flaggan hissad i topp. Vi tar i varje fall guld i sporten ”präktighet” för den grenen är vi svenskar världsbäst i. Så var det det där med Norge som lyckas göra livet surt för oss tävlingsinriktade, men i jämförelse så är norrmän mer sympatiska än ryssarna eftersom de bor närmare oss.

Äntligen är det igång och det handlar om förbrödningen i kampen med svett och tårar. Sporten – utan tvekan – vad är det som visar sig? Vi vanliga dödliga som inte har Tv 3 vad får vi för mat serverad?

”Alla snackar S - som i sport” och åter blir jag dränkt i åsikterna: analyser och analyser om våra hjältar på banan, vad de åt till frukost, hur de mår sista timmen, taktik, material och bara Gud vet vad dessa snackisar kan hitta på för att fylla ut sändningstider. Så plötsligt blir det medalj och allt blir solsken, röda stugor och flaggor i topp och det blir underbart att vara svensk.

Allt blir enkelt, människor varma och generösa och kompis med alla – nästan alla. Nu har även vi fått en medalj och vi får vara som barn på julafton. Det varar en stund tills vi får veta hur många medaljer Norge fick med sig hem. Nåväl, glädjen varade en stund – en lycklig stund – nog så. Vardagen kommer med det gråa, men var vid gott mod, snart ett nytt fredsprojekt. Melodifestivalen står för dörren och med sång skapar vi fred i Europa. Sedan blir det EU-val och därefter något annat.

Det är bra att hänga på för du är väl med i Åsiktsolympiaden? Det är den enda tävlingen som aldrig tar slut. Vinnare och förlorare finns alltid!

Per-Arne Bengtsson

präst i Norberg-Karbennings församling

mejl: per-arne.bengtsson@svenskakyrkan.se

